

[Robert Pedersen.]

denne sal står som eksponent for den såkaldte Aktiv Lytterkomité. Jeg deler helt den side af jeres virke, der går ud på at forhindre, at enkeltpersoner bliver forulempet i radio og tv. Når jeg måske nok synes, at politikere i så henseende skal skånes mindre, er det, fordi vi ligesom professionelle bokserer får betaling for at tage imod øretæverne. Men når det er sagt, er jeg meget foruroiliget ved, at en lytterkomité med en af mig meget højt estimeret politiker i spidsen vil gå på jagt efter „venstreorienterede udsendelser“. For det første tror jeg og alle vi socialdemokrater på, at folkestyrets inderste mening er, at mindretallet skal have den bredest mulige arbejdsfrihed til at virke for at blive flertal. Desuden har den moderne profet Marcuse påvist, når han taler om repressiv tolerance, at man kan dræbe ekstremt meninger ved at give dem råderum. Hvis vi ikke gør det, skaber vi en unødigt sympati, netop fordi vi blokerer ekstreme meninger i at komme frem.

Endelig mit sidste argument: i den nu vel og anstændigt afsluttede kampagne om EF har jeg dyb ærbødighed for den indsats, mange har gjort på min egen side for at stemme ja — hr. Poul Hartling, hr. Nyboe Andersen, hr. Stetter, hr. Hilmar Baunsgaard og ikke mindst hr. Erhard Jakobsen. Men uden at undervurdere nogen af de herrer tror jeg, de fleste ja-stemmer blev sikret af en venstresocialist ved navn Ernst Dahl. Da denne herre havde fået lov til at aflevere en gang revolutionssnak med et kønt sammensurium af forældede gammelmarxistiske fraser og uovervejede anarkisme, kom i hvert fald mange vælgere til mig og sagde: nu ved vi, vi skal stemme ja, for med dette har vi intet fællesskab. Det var mere, end de anstændige, de realistiske og respektable modstandere af EF kunne bære at være sammen med sådan en.

Derfor skal man ikke være bange for at lade urealistiske fantasier komme for seernes domstol. Det ville være en fatal politisk fejltagelse at spare dem for denne den mest nådeløse domstol af alle. Det kan Aktiv Lytterkomité ikke forstå, og hvad næsten værre er: komiteen er for mig at se ude af pagt med den fordomsfrihed, som er et så integrerende led i nordisk demokrati.

Må jeg til sidst sige, at jeg er meget glad

for ministerens gode redegørelse og ikke mindst for den åbenhed, den bar præg af. Det lover godt for arbejdet med det kommende lovforslag, som forhåbentlig kan få en bred opbakning og sikre den kontinuitet, som altid har præget dette tings arbejde.

Der kunne siges mange gode, sande og manende ord om massemediernes betydning for kulturen. Det skal nok blive sagt, bare ikke af mig. Men jeg vil gerne runde af med det, jeg mener kunne være en programmerklæring for vor holdning, med Piet Heins ord:

„Kultur er ikke en fin menuet
i en fortids-fremtids-forening,
men det, at du slås for din modstanders
ret
til at slås for den modsatte mening“.

Stæhr Johansen: Jeg vil gerne takke kulturministeren for den fyldige redegørelse, han har givet her i tinget om sine synspunkter i relation til den radiolovgivning, som der vistnok er bred enighed om trænger til en revision. Forholdet er det, at den tekniske udvikling går så hurtigt, at ikke alene er radiolovgivningen forældet, men det gælder i virkeligheden også radiokommissionens betænkning af 1970.

Fra konservativ side har vi set hen til en diskussion om radiospredningsloven, fordi denne lov er grundlaget for Danmarks radios monopolstilling, som vi ønsker afskaffet. Et dertil sigtende lovforslag fremsatte vi i sidste samling, men det nåede ikke at blive færdigbehandlet, hvorfor vi har genfremsat det i uændret skikkelse. Det kommer til første behandling senere i dag, og tinget følger dermed traditionen om at behandle nært sammenhørende sager i samme møde.

Radiomonopolet har nu bestået i næsten 50 år, eller lige så længe, som der har været radioudsendelser på mere officielt plan her i landet. Det havde sin begrundelse i ønsket om en vis offentlig kontrol med dette massemedium og i den kendsgerning, at de tekniske muligheder for at udsende forstyrrelsesfri programmer ad trådløs vej har været begrænset til de få kanaler, som Danmark ved international aftale fik tilkendt.

De tekniske muligheder er som bekendt blevet væsentligt forbedret, efter at udsendelser på de meget korte bølger blev kendt og tilladt, og for tv's vedkommende er for-